

Sygn. akt: II AKa 419/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Charuza
Sędziowie:	SA Aleksander Sikora (spr.) SA Grażyna Wilk
Protokolant:	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zabrze del. do Prokuratury Okręgowej w Gliwicach Macieja Świądrycha

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. sprawy

W. G., c. F. i K.,

ur. (...) w C.

oskarżonej o czyn z art. 286 § 1 k.k., art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 20 czerwca 2017 roku,

sygn. akt V K 64/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

SSA Aleksander Sikora SSA Marek Charuza SSA Grażyna Wilk

Sygn. akt II AKa 419/17

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 listopada 2017 roku sporządzane z urzędu, co do całości rozstrzygnięcia

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2017 roku Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie sygn. akt. V K 64/17 orzekając na podstawie art. 387 § 1 kpk:

1. Uznał oskarżoną W. G. za winną popełnienia ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 65 § 1 kk oraz z art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 11 § 2

kk i art. 65 § 1 kk i za to z mocy art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk i art. 33 § 1 i 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył jej karę 2 lat pozbawienia wolności i 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

2. Uznał oskarżoną za winną popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk i art. 65 § 1 kk i za to na mocy art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 65 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierzył jej karę 2 lat pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda;

3. Na mocy art. 91 § 2 kk orzekł wobec oskarżonej karę łączną 3 lat pozbawienia wolności i łączną karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 10 złotych;

4. Na mocy 60 § 4 i 5 kk warunkowo zawiesił oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby;

5. Na zasadzie art. 46 § 1 kk zobowiązano oskarżoną do częściowego naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 30.000 złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) SA;

6. Na zasadzie art. 41 § 1 i 2 kk orzeczono wobec oskarżonej środki karny w postaci zakazu zajmowania stanowisk związanych z udzielaniem pożyczek i kredytów bankowych oraz wykonywania działalności gospodarczej w zakresie udzielania pożyczek i kredytów bankowych na 3 lata;

7. Na zasadzie art. 624 § 1 kk i art. 17 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów procesu.

Apelację od wyroku wniósł prokurator, zaskarżając orzeczenie odnośnie kar jednostkowych i kary łącznej na korzyść oskarżonej (precyzując w tym zakresie kierunek zaskarżenia na rozprawie odwoławczej) i zarzucając rozstrzygnięciu obrazę prawa materialnego, a to art. 60 § 4 i § 6 kk poprzez jego niezastosowanie w stosunku do czynów oskarżonej przypisanych jej w punktach 1 i 2 wyroku mimo, iż z niekwestionowanych ustaleń faktycznych wynikało, że oprócz wyjaśnień składanych w swojej sprawie oskarżona w postępowaniu przygotowawczym ujawniła i przedstawiła istotne okoliczności wskazujące na popełnienie przez inne osoby przestępstw z art. 286 § 1 kk i inne, co do których organy ścigania nie posiadały uprzednio wiedzy, a zatem istniał wypadek, który przemawiał za zastosowaniem nadzwyczajnego złagodzenia kary za czyny opisane w punktach 1 i 2 wyroku, a następnie za innym ukształtowaniem kary łącznej orzeczonej w punkcie 3 wyroku oraz rozstrzygnięcia o jej warunkowym zawieszeniu zawartego w punkcie 4 wyroku.

Nadto prokurator zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 73 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk (precyzując na rozprawie kierunek zaskarżenia na niekorzyść oskarżonej) poprzez ich niezastosowanie przy warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i ustaleniu 5-letniego okresu próby.

W oparciu o te zarzuty odwoławcze prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się uzasadniona, co w konsekwencji spowodowało uwzględnienie sformułowanego wniosku odwoławczego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisu art. 60 § 4 kk nie stosując nadzwyczajnego złagodzenia kary do czynów przypisanych oskarżonej w punktach 1 i 2 zaskarżonego wyroku i wymierzając za te przestępstwa kary w ustawowych granicach zagrożenia. Jednocześnie stosując do warunkowego zawieszenia wymierzonej oskarżonej kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności przepis art. 60 § 5 kk wskazał Sąd I instancji na to, iż wiąże to orzeczenie z przepisem art. 60 § 4 kk. Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę, uwzględniając wykładnię językowa przepisów art. 60 § 4 i 5 kk i mając na uwadze normatywne umiejscowienie przepisu art. 60 § 5 kk pośród całokształtu regulacji dotyczącej nadzwyczajnego złagodzenia kary, stoi na stanowisku, iż warunkowe zawieszenie wykonania kary, o jakim mowa w art. 60 § 5 kk może dotyczyć jedynie takiej kary, bądź takich kar, które zostały wcześniej

nadzwyczajnie złagodzone w oparciu o przesłanki zawarte w przepisach art. 60 § 3 kk lub art. 60 § 4 kk. Świadczy o tym jednoznacznie sformułowanie zawarte w początkowej części normy art. 60 § 5 kk brzmiące: „w wypadkach określonych w § 3 i 4 (...)”. Świadczy to niezbicie o tym, iż intencją ustawodawcy było to, aby szczególna forma warunkowego zawieszenia kary przewidziana w tym przepisie stosowana być mogła jedynie do kar, które wymierzono w warunkach określonych w § 3 i 4 art. 60 kk. W tej sytuacji wymierzenie oskarżonej w niniejszej sprawie kar, które lokowały się w podstawowym zagrożeniu przypisanych jej przestępstw, w połączeniu z warunkowym zawieszeniem łącznej kary pozbawienia wolności w oparciu o art. 60 § 5 kk było nieprawidłowe. Tym samym rację ma skarżący, iż naruszono również dyspozycję art. 60 § 6 kk ponieważ kary wymierzone za poszczególne przypisane oskarżonej przestępstwa winny być nadzwyczajnie złagodzone w sposób regulowany normą tego przepisu, a dopiero następnie, po orzeczeniu kary łącznej, można było zastosować warunkowe zawieszenie wykonania kary, o którym mowa w dyspozycji art. 60 § 5 kk.

Również drugi z zarzutów podniesionych przez prokuratora okazał się oczywiście uzasadniony. Zawieszając wykonanie kary wobec sprawcy, któremu przypisano działanie w warunkach art. 65 § 1 kk Sąd I instancji zobowiązany był z mocy art. 73 § 2 kk, a następnie poprzez dyspozycję art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk do oddania oskarżonej w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Orzeczenia takiego Sąd I instancji w zaskarżonym wyroku nie zamieścił mimo, iż było to jego obowiązkiem. Ponieważ wyrok I instancji zapadł w trybie art. 387 § 1 kpk, a zatem w tzw. trybie konsensualnym, brak było możliwości modyfikowania jego treści nawet na korzyść oskarżonej w instancji odwoławczej. Konieczne stało się więc uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Rozpoznając sprawę ponownie Sąd I instancji, jeśli taka będzie w dalszym ciągu wola stron, będzie miał dalej możliwość procedowania w trybie art. 387 § 1 kpk. Należy mieć na uwadze to, że w części dotyczącej pierwszego z zarzutów apelacji kierunek zaskarżenia sprecyzowany przez prokuratora na rozprawie określony został na korzyść oskarżonej. Biorąc również pod uwagę to, co naprowadzono w zakresie ewentualnego uznania ponownie winy oskarżonej, iż kary jakie zostaną ewentualnie wymierzone winny być karami nadzwyczajnie złagodzonymi, wydaje się oczywiste w jakich granicach Sąd I instancji będzie się mógł poruszać. Drugi z zarzutów dotyczący dozoru kuratora określony został na niekorzyść oskarżonej, co powoduje otwarcie możliwości, w razie ponownego zawieszenia wykonania kary, obligatoryjnego stosowania dozoru kuratora.

Takie wyniki kontroli odwoławczej spowodowały, iż Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Katowicach do ponownego rozpoznania.

SSA Aleksander Sikora SSA Marek Charuza SSA Grażyna Wilk